

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 27. oktobra 2017. godine
Br. ref.: RK 1146/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI140/16

Podnosilac

Raiffeisen Bank Kosovo JSC

**Ocena ustavnosti rešenja CN. br. 6/2016 Vrhovnog suda Kosova
od 23. avgusta 2016. godine**

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Raiffeisen Bank Kosovo JSC (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) sa sedištem u Prištini, koju zastupa Ilir Tahiri, njen pravni zastupnik.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje CN. br. 6/2016 Vrhovnog suda Kosova od 23. avgusta 2016. godine, koje je uručeno podnosiocu 20. septembra 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke kojom je, navodno, došlo do povrede prava podnosioca zahteva koja su garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 116. [Pravni efekat odluke] Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 i 21.4 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 1. decembra 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. januara 2017. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI140/16, imenovala sudiju Selvete Gërzhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednica Suda je odlukom br. KSH. KI140/16 imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Ivan Čukalović i Bekim Sejdiu.
7. Dana 31. januara 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva.
8. Dana 27. marta 2017. godine, Sud je informisao Vrhovni sud o registraciji zahteva. Ovim obaveštenjem Sud je od Vrhovnog suda tražio da dostavi kopiju dostavnice kojom je podnosilac zahteva obavešten o zahtevu suprotne strane za vraćanje u pređašnje stanje.
9. Dana 07. aprila 2017. godine, Vrhovni sud je priložio kompletan dosije predmeta uključujući i dostavnicu kojom je obavestio podnosioca o zahtevu suprotne strane, sa datumom prijema od 14. januara 2016. godine.
10. Dana 06. septembra 2017. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica u vezi sa presudom Ustavnog suda KI10/14 od 26. juna 2014. godine

11. U 2002. godini, podnosilac zahteva je otpustio radnika. Taj radnik je pokrenuo sudski postupak protiv podnosioca zahteva u vezi sa otpuštanjem, postupak je sproveden kroz sve instance redovog sudstva.
12. Dana 21. januara 2013. godini, Vrhovni sud je odbacio zahtev radnika za reviziju, kao neblagovremen.
13. Nakon toga, radnik je podneo zahtev Vrhovnom sudu za vraćanje u pređašnje stanje odlučivanje povodom revizije.
14. Dana 19. oktobra 2013. godine, presudom C. br. 7/2013, Vrhovni sud je usvojio zahtev radnika za vraćanje u pređašnje stanje.
15. Dana 28. januara 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Sudu, tvrdeći da je Vrhovni sud odlučio o zahtevu za vraćanje u pređašnje stanje, a da ga nije obavestio. Podnosilac zahteva je tvrdio povredu prava na pravično suđenje zaštićeno članom 31. Ustava i članom 6. EKLjP, jer podnosilac zahteva nije mogao da iznese svoje pravne argumente u vezi sa zahtevom za vraćanje u pređašnje stanje. Taj zahtev je registrovan pod brojem KI 10/14.
16. Dana 20. maja 2014. godine, Sud je doneo svoju presudu, utvrđujući da je Vrhovni sud povredio prava podnosioca zahteva na pravično suđenje garantovano članom 31. Ustava i članom 6. EKLjP. Sud je proglasio ništavom presudu Vrhovnog suda C. br. 7/2013 od 19. oktobra 2013. godine i vratio slučaj Vrhovnom sudu na preispitivanje u skladu sa presudom Suda.

Pregled činjenica nakon presude Ustavnog suda KI10/14

17. Dana 22. marta 2016. godine, Vrhovni sud je presudom Rev. br. 85/2016 ponovio postupak u vezi sa zahtevom radnika, dozvolio zahtev radnika za vraćanje u pređašnje stanje i ukinuo odluku [Rev. br. 333/2011] Vrhovnog suda Kosova od 21. januara 2013. godine.
18. Dana 27. aprila 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev Vrhovnom sudu za vraćanje u pređašnje stanje. Dana 23. avgusta 2016. godine, odlukom C. br. 6/2016 Vrhovni sud je odbio zahtev podnosioca, kao neblagovremen.

Navodi podnosioca

19. Podnosilac zahteva navodi da:
 - (i) Vrhovni sud presudom [Rev. br. 85/2016] nije ispoštovao presudu Ustavnog suda Republike Kosovo KI10/14 od 26. juna 2014. godine, jer prilikom donošenja ove presude nije prethodno dostavio zahtev za vraćanje u pređašnje stanje podnosiocu zahteva i nije ga pozvao da iznese svoje argumente čime je ozbiljno povređen član 116. [Pravi efekat odluke], i

- (ii) Vrhovni sud je rešenjem [C. br. 6/2016] takođe prekršio pravo na pravično i nepristrasno suđenje, odbacivši kao neblagovremen njegov predlog za vraćanje u pređašnje stanje podnet protiv presude Vrhovnog suda Kosova Rev. br. 85/2016, jer prema tvrdnjama podnosioca zahteva on nije bio upoznat sa zahtevom za vraćanje u prethodno stanje, te shodno tome nije mu se pružila prilika da iznese svoj slučaj, čime je ozbiljno povređen član 31. Ustava i člana 6. EKLjP.

20. Podnosilac od Suda traži:

- I. *Da proglasi zahtev koji je podneo podnosilac zahteva prihvatljivim;*
II. *Da utvrdi da je došlo do povrede člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava Republike Kosovo u vezi sa članom 6 (1) [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda;*
III. *Da utvrdi da je došlo do povrede člana 116.1 [Pravni Efekat Odluka] Ustava Republike Kosovo;*
IV. *Da proglasi nevažećom presudu Vrhovnog suda Kosova REV. br. 85/2016 od 22. marta 2016. godine i rešenje CN. br. 6/2016 od 23. avgusta 2016. godine i vrati predmet na ponovno razmatranje u skladu sa presudom Ustavnog suda;*
V. *Presuda stupa na snagu odmah.“*

Prihvatljivosti zahteva

21. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom, dalje precizirane Zakonom i Poslovníkom.

22. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

23. U nastavku, Sud se poziva i na član 21.4 Ustava koji propisuje:

“[...]

4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.”

24. Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:

Član 48 Tačnost podneska

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

25. Sud u nastavku uzima u obzir pravilo 36 [Kriterijumi o prihvatljivosti] (2) b) i d) Poslovnika, koje predviđa:

“

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju”.

26. U ovom slučaju, Sud ocenjuje da je podnosilac zahtev ispunio proceduralne uslove propisane u članu 113.7 Ustava. Međutim, da bi verifikovao prihvatljivost zahteva, Sud treba dalje da oceni da li je podnosilac zahteva ispunio uslove propisane u članu 48. Zakona i uslov prihvatljivosti propisan u pravilu 36 Poslovnika.
27. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud uskratio (i) pravo na pravni efekat odluke, a samim tim i (ii) pravo na pravično i nepristrasno suđenje.

(i) Navodne povrede člana 116. Ustava

28. Sud se poziva na član 116.1 Ustava, koji propisuje:

“1. Odluke Ustavnog suda su obavezne za pravosuđe i sva lica i institucije Republike Kosovo.

29. Što se tiče prve tvrdnje podnosioca zahteva, Sud primećuje da se žalbeni navodi o povredi prava odnose na način na koji je Vrhovni sud izvršio odluku Ustavnog suda br. KI10/14 od 20. maja 2014. godine.
30. Dana 18. aprila 2016 godine, Vrhovni sud je obavestio Ustavni sud da je postupio u skladu sa ustavnim presudom (vidi: presudu Rev. br. 85/2016 od 22. marta 2016. godine.)
31. Sud je ocenio da je Vrhovni sud presudom Rev. br. 85/2016 od 22. marta 2016. godine ispravio povrede člana 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava i člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP, koje je Sud utvrdio u odluci Vrhovnog suda CN. br. 7/13 od 19. oktobra 2013. godine, kada je razmatrao zahtev podnosioca br. KI10/14 od 20. maja 2014. godine.
32. Sud je, dalje, dodao da je Vrhovni sud 07. aprila 2017. godine priložio Sudu kopiju dostavnice gde stoji da je 14. januara 2016. godine dostavio podnosiocu presudu Ustavnog suda KI10/14, kao i zahtev protivne strane za vraćanje u pređašnje stanje.

33. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi člana 116. Ustava, Sud primećuje da na osnovu dokumenata uključenih u zahtev, Vrhovni sud je dostavio podnosiocu kopiju zahteva za vraćanje u pređašnje stanje podnetu od strane suprotne strane, kao što je propisano odgovarajućim odredbama procesnog zakona; međutim, podnosilac zahteva nije dao nikakav odgovor na zahtev koji je podnela suprotna strana.
34. Shodno tome, Sud primećuje da je Vrhovni sud presudom [Rev. br. 85/2016], otklonio pomenutu proceduralnu povredu člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP, a samim tim i ispoštovao presudu Ustavnog suda Republike Kosovo KI10/14.

(ii) Navodne povrede člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP

35. Sud se poziva na član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, koji utvrđuje:

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama [...] u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda”.

36. Sud se poziva na član 6.1 EKLJP, koji propisuje:

„Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza, svako ima pravo na pravično suđenje pred [...] sudom”.

37. Što se tiče druge tvrdnje podnosioca zahteva, Sud primećuje da se žalbeni navodi o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje odnose na način na koji je Vrhovni sud odbio njegov zahtev za vraćanje u prethodno stanje. Sud naglašava da su te tvrdnje podnosioca zahteva detaljno razmotrene od strane Vrhovnog suda.

38. U rešenju C. br. 6/2016 od 23. avgusta 2016. godine, kojim je odbačen, kao neblagovremen, zahtev za vraćanje u prethodno stanje podnosioca zahteva, Vrhovni sud je obrazložio:

„[...] Vrhovni sud Kosova je dostavio tuženoj presudu Ustavnog suda i zahtev (predlog) za vraćanje u pređašnje stanje, koje je tužena primila dana 14.01.2016. godine. [...]

Od trenutka kada je predlagač saznao za isti, počinje da teče subjektivni rok od 7 dana u kome je tužena morala da podnese predlog za vraćanje u pređašnje stanje, a ona je isti podnela 27.04.2016. godine.

Odredba člana 130. st. 3 ZPP-a reguliše objektivni rok - protok određenog roka od 60 dana od dana propuštanja, u ovom slučaju protok roka za podnošenje predloga za vraćanje u pređašnje stanje. U

konkretnom slučaju tužena nije preduzela procesne radnje u roku koji je propisan članom 130. st. 2 i 3 ZPP-a, i iz tih razloga je Vrhovni sud Kosova odlučio kao u izreci ovog rešenja. [...]”

39. Sud smatra da na osnovu činjenica ovog slučaja koje proizilaze iz predstavljenih dokumenata i žalbenih tvrdnji podnosioca zahteva, Vrhovni sud je dao detaljna i jasna obrazloženja o svom odlučivanju, uključujući i razloge na osnovu kojih je odbacio zahtev za vraćanje u prethodno stanje podnosioca, kao neblagovremen.
40. Pored toga, Sud ponavlja da nije sud utvrđivanja činjenica i pravično i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja je puna nadležnosti redovnih sudova, dok je uloga Suda samo da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumentima. Shodno tome, Sud ne može da deluje kao sud četvrtog stepena (vidi: slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 2189/93, ESLJP, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65, vidi, i: slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
41. U tom smislu, Sud smatra da podnosilac zahteva nije uspeo da dokaže da su redovni sudovi postupali proizvoljno ili nepravično. Nije uloga Suda da zameni svoju ocenu činjenica ocenom redovnih sudova i po pravilu, to je dužnost tih sudova da ocene dokaze koji su im dostavljeni. Sud može samo da razmatra da li su postupci pred redovnim sudovima uopšteno sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi: slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. godine).
42. Sud naročito podseća na činjenicu da podnosilac u svom zahtevu nije ponudio relevantne argumente kojima bi opravdao svoje tvrdnje da je na bilo koji način došlo do povrede ustavnih prava na koja se pozvao, osim što je nezadovoljan rezultatom postupka u kojem je njegov zahtev za povraćaj u pređašnje stanje odbijen (vidi: slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, presuda ESLJP-a od 26. jula 2005. godine).
43. Činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom slučaja ne daje mu za pravo da pokrene argumentovan zahtev o povredi člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i člana 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP (vidi: slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).

Zaključak

44. Imajući u vidu navedeno, te konzistentnu praksu ESLJP i Suda i stavove navedene i u ovoj odluci, Sud smatra da ne postoji ništa što ukazuje da navodi podnosioca u predmetnom zahtevu pokreću ustavna pitanja na koja se pozvao.
45. U ovakvim okolnostima, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio dokazima niti je u dovoljnoj meri obrazložio svoju tvrdnju o povredi ljudskih prava i osnovnih sloboda garantovanim Ustavom i EKLJP, jer činjenice koje je

predočio ni na jedan način ne pokazuju da su mu redovni sudovi uskratili ta prava.

46. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba se proglasiti neprihvatljivim, kao što je utvrđeno članom 113 (7) Ustava, predviđeno članom 48. Zakona i dalje precizirano kriterijumima prihvatljivosti u pravilu 36 (2) b) i d) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113. 1 i 7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 06.septembra 2017. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Selvete Gërxa/lu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

